

Elements de patrimoni històric-artístic

Santa Maria de Vallclara

Municipi Vilanova de Sau
Època ss. XII - XVIII; XX
Estil Romànic amb reformes
Codi Pla Especial p.27
Règim de protecció

Descripció

Edifici religiós, capella. Les mides són 8,50 x 16,50 metres amb un absis a llevant. La superfície total és de 106 m².

Edifici que s'adapta a un terreny no pla, ascendent a la muntanya. La porta a l'extrem més allunyat de la muntanya és d'arc de mig punt i s'hi accedeix per un tram d'escales. El portal té motlures i està emmarcat seguint una forma irregular amb un trencaaigües al damunt i pilastres.

L'edifici pot considerar-se fet per tres cossos amb una teulada diferenciada.

Teulada a dues vessants amb el carener paral·lel a la façana.

Al primer cos està la porta, el segon és ceg i al tercer al que s'adossa l'absis hi ha unes finestres.

A la façana de ponent hi ha una finestra quadrada i dovellada. A més s'hi adossa un campanar d'espadanya amb dos llocs per a campanes, un està buit. A més s'hi veuen unes dovelles que indiquen l'existència d'una antiga obertura, possiblement una porta, situada a un metre del sòl.

Es conserva una imatge del segle XIV, és una verge d'alabastre.

Vista general de Santa Maria de Vallclara (2011). Autor: XPN

Dades històriques

Antiga ermita documentada l'any 1166. Al 1285 era regida per un clergue. La tradició diu que va ésser un monestir de monges donades.

Fins l'any 1480 fou administrada per el prior de Sant Pere de Casserres i després passà al rector de Sant Andreu de Bancells, segons consta a la visita que el Bisbe de Vic, realitzà l'any 1687.

La capella ha estat renovada l'any 1510 i el 1729.

El Nomenclàtor la qualifica com capella, que situada a 13 km de la capital de l'ajuntament, és un edifici d'una planta deshabitada.

Bibliografia

- * G.E.C. Vol. 23
- Revista AUSA. Núm. 82/83, any 1976.
- Nomenclàtor de la Província de Barcelona. 1860.
- Cadastre de Rústica. Ajuntament de Vilanova de Sau.
- Servei del Patrimoni. Generalitat de Catalunya. Fitxes.